

Yağız Uzayda

– Nazan Kalcı · 19 Mart 2013

Ayaklarım yere basmıyordu.Havada uçuyordum.Sağımda solumda tarifini yapmakta zorlanacağım birtakım varlıklarda benimle birlikte uçuşuyorlardı.Kiminin kafası üçgen kimininki de dikdörtgen ve kare şeklindeydi.Vücutları sanki kendilerine ait değil gibiydi.Daha önce bir oyuncakçı dükkanında gördüğüm oyuncak gibi boyunları sadece içiçe geçmiş halka yaylardan ibaretti.Elleri bizim ellerimizden çok farklıydı.Demirden olan parmakları ise sadece üçer taneydi!İçlerinden birinin bana yaklaştığını gördüm.Yüzünde gülümsemeye benzer bir ifade hissettim sanki?Evet yanılmamıştım, bana gülüyordu! İyice yaklaştı yanıma çıkardığı ses kendinden değilde bir telsizden çıkıyormuşcasına___Gezegenimize hoşgeldin küçük dedi banaKulaklarıma inanamıyordum bir yaratığa benzeyen bu varlık konuşabiliyordu! Binlerce eko vardı kulağımda...!Daha görüntüsüne bile kendimi alıştıramamışken üstelik bir de konuşuyor olabilmesi beni iyice korkutmuştu ancak kekeleyerek;___Hoo hooşbulduk!... diyebildimHele demirden olan elini de el sıkışmak için bana uzattığında kalbimin durduğunu sandım biran!! Benim bu kadar korktuğumu anlamış olmalıydı ki___Benden korkmana gerek yok küçük dediOffffff! ... Korktuğu yetmiyormuş gibi şu acayip görüntüsüyle birde ikide bir KÜÇÜK demiyor mu? Sinir oldum yaaaa!! ama onun umurunda bile değil ki bak hala devam ediyor açıklamasına:___Bizler siz insanoğlundan sonra dünyaya inip yaşayacak olan kişileriz.Şimdi uzayda yaşıyoruz ama gün gelecek siz insanların soyu tükenecek,işte o zaman bizde dünyaya inip tıpkı sizler gibi orada yaşayacağız...’KİŞİLER Mİ’?? Duyduklarım karşısında o kadar şaşkındım ki korkunun yerini şimdi başka duygular sarmıştı beni..Ne zırvalıyordu bu YARATIK! Daha tipi insana bile benzemeyen bu varlıklar nasıl oluyordu da kendilerini ’ KİŞİ’ olarak görüyorlardı? _Oysa biliyordum ki KİŞİ kelimesi sadece insanlar için kullanılıyordu_Bütün bunları düşünürken biranda nerde olduğumu da farkedebilmiştim nihayet! Demek ki ben uzaydaymışım, havada uçmamın nedeni de bu olsa gerekti.Bu gördüğüm yaratıklarda büyük bir olasılıkla Marslılardı!Ben tam nerde olduğumu ve kimlerle konuştuğumu henüz anlayabilmişken kimden geldiğini anlayamadığım başka bir seste adımla sesleniyordu bana;__Yağız, Yağız haydi kalk oğlum okula geç kalacaksın!Gözlerimi açınca binlerce yıldız uçuyordu hala önümde! Yaklaşan kişiyi iyice seçmeye çalıştım ve anladım ki bu ses anneme aitti.Bütün bu yaşadıklarım ve gördüklerim bir rüyaymış meğer!!!Annem yüzümün sapsarı olduğunu farkederek ne olduğunu sordu.Yaşadığım herşeyi baştan sona bir çırpıda anlattım anneme.Benim hem heyecanlandığımı hemde korktuğumu anlayan annem, gülümseyerek;__Geçen gün izlediğimiz bilim_kurgu filminden etkilenmiş olmalısın dedi.

NOT: 10 yaşındaki oğlumun gördüğü bir rüyayı bu şekilde hikaye haline getirmek istedim...

Nazan Yazıcı Kalcı